Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

ORGAN URZĘDOWY MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok VIII. Warszawa, dnia 8 maja 1935 r. Nr. 22.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

B/2. Inne sprawy kolejowe.

I. Rozporządzenia.

II. Zarządzenia i obwieszczenia.

Obwieszczenia.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat

Dział urzędowy.

B/2. INNE SPRAWY KOLEJOWE.

I. ROZPORZĄDZENIA.

Poz. 259. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1935 r. Nr. P. 5.—194/1/35, w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 2 i art. 4 p. 7 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580), oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) i art. 20, 42, i 46 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o koncesjach na koleje znaczenia miejscowego i koleje miejskie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 391), zarządzam co następuje:

CZĘŚĆ I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

(1) Rozporządzenie niniejsze dotyczy kolei normalnotorowych i wąskotorowych użytku publicznego, znaczenia miejscowego i użytku prywatnego, o silniku mechanicznym, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(2) Do kolei o których mowa w niniejszem rozporządzeniu, należą również bocznice (tory przemysłowe), obsługiwane przez własny personel.

(3) Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy kolei miejskich użytku publicznego (tramwajów).

§ 2.

(1) W celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu pociągów na kolejach objętych niniejszem rozporządzeniem, personel tych kolei, którego czynności związane są bezpośrednio z ruchem pociągów, powinien być przygotowany do należytego wykonywania swych czynności. Sprawdzanie odpowiedniego przygotowania personelu do pełnienia służby odbywa się zapomocą egzaminów.

(2) Obowiązkowi składania egzaminów podlegają: dróżnicy przejazdowi, torowi, nadzorcy drogowi, zwrotniczowie, hamulcowi, konduktorzy, zawiadowcy stacyj, palacze parowozowi, maszyniści parowozowi oraz maszyniści przy silnikach spalinowych i elektrycznych (motorowi).

§ 3.

(1) Na kolejach normalnotorowych użytku publicznego, objętych niniejszem rozporządzeniem, w sprawie szkolenia i egzaminowania personelu, obowiązują postanowienia przepisów o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", przyczem:

a) egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne właściwej terytorjalnie dyrekcji okręgowej kolei państwowych (oddziału kolei państwowych),

b) kandydatów do egzaminów zgłasza zarząd kolei,

c) koszty egzaminów ponosi interesowany zarząd kolei; na koszty te składa się taksa w wysokości 15 zł od każdego kandydata oraz diety członków komisji, w razie ich wyjazdu poza siedzibę służbową,

d) komisja egzaminacyjna wydaje świadectwo z egzaminu według wzoru, stanowiącego załącznik do § 12 niniejszego rozporządzenia.

(2) Na kolejach normalnotorowych użytku prywatnego oraz na kolejach wąskotorowych użytku publicznego i prywatnego, w sprawie szkolenia i egzaminowania personelu, mają zastosowanie przepisy części II (Przepisy szczegółowe) niniejszego rozporządzenia.

CZĘŚĆ II.

Przepisy szczegółowe.

§ 4.

Personel kolei, o których mowa w § 3, ust. (2), egzaminują komisje egzaminacyjne, składające się z 4-ch członków, z których 2-ch wyznacza zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, 2-ch zaś właściwa terytorjalnie dyrekcja okręgowa kolei państwowych,. Przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza dyrekcja z pośród dwóch swoich przedstawicieli.

§ 5.

Komisje egzaminacyjne tworzone są w miarę potrzeby, przy każdym zarządzie kolei użytku publicznego i przy każdym zarządzie przedsiębiorstwa, posiadającego kolej użytku prywatnego.

§ 6.

(1) Interesowane zarządy kolei i zarządy przedsiębiorstw mogą, za wzajemnem porozumieniem, poddawać swój personel, o którym mowa w § 2, egzaminom przez komisję, w skład której, prócz przedstawicieli właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych, będą wchodzili przedstawiciele tylko jednej z tych kolei.

(2) Na prośbę interesowanych zarządów kolei lub przedsiębiorstw egzaminy mogą być składane przed komisjami egzaminacyjnemi, składającemi się wyłącznie z przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

§ 7.

(1) Wniosek o utworzenie komisji egzaminacyjnej składa interesowany zarząd kolei, lub przedsiębiorstwa, do właściwej terytorjalnie dyrekcji okręgowej kolei państwowych, podając jednocześnie kandydatów swych, posiadających odpowiednie fachowe przygotowanie na członków komisji.

(2) W razie odrzucenia przez dyrekcję okręgową kolei państwowych proponowanych kandydatów na członków komisji egzaminacyjnej, zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, obowiązany jest przedstawić innych kandydatów.

§ 8.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów, decyduje głos przewodniczącego.

§ 9.

Jeżeli między koleją użytku publicznego lub użytku prywatnego, a Polskiemi Kolejami Państwowemi istnieje porozumienie co do wjazdu pociągów lub parowozów na tory Polskich Kolei Państwowych—to pracowników kolei użytku publicznego lub prywatnego, pełniących czynności maszynistów parowozowych, motorowych, palaczy, hamulcowych, konduktorów, oraz zawiadowców stacyj tych kolei, ,egzaminuje komisja przy właściwej terytorjalnie dyrekcji okręgowej kolei państwowych, stosując postanowienia przepisów o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

§ 10.

(1) Pracowników podlegających egzaminom, zgłasza przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej zarząd kolei lub przedsiębiorstwa, stwierdzając odbycie przez kandydata przepisanej służby przygotowawczej (§ 18).

(2) Każdy pracownik powinien być zbadany przed egzaminem przez lekarza kolei państwowych, o czem zarząd kolei lub przedsiębiorstwa powinien złożyć komisji egzaminacyjnej odpowiednie zaświadczenie.

(3) Do egzaminu mogą być dopuszczeni tylko pracownicy pełnoletni, którzy pod względem ogólnego stanu zdrowia oraz wzroku i słuchu, otrzymali kwalifikację I kategorji, według norm, obowiązujących pod tym względem na Polskich Kolejach Państwowych.

(4) O dopuszczeniu kandydata do egzaminu decyduje komisja egzaminacyjna.

§ 11.

(1) Tematy egzaminów pisemnych i czas, w którym tematy te mają być opracowane, ustalają egzaminatorzy odnośnych służb w porozumieniu z przewodniczącym komisji. Do egzaminatorów należy również ocena wypracowań pisemnych.

(2) Kandydat, który złożył egzamin pisemny z wynikiem niedostatecznym, nie może być dopuszczony do egzaminu ustnego; w takim razie uważa się, że egzamin został złożony z wynikiem niedostatecznym.

§ 12.

(1) Po ukończeniu egzaminu przewodniczący ogłasza uchwałę co do ogólnego wyniku egzaminu, i w razie złożenia egzaminu z wynikiem dodatnim, wydaje kandydatowi świadectwo (według wzoru podanego w załączniku).

(2) Wynik egzaminów z poszczególnych przedmiotów i wynik ogólny egzaminu ocenia się następująco: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

(3) Egzamin uważa się za złożony z wynikiem dodatnim, jeżeli kandydat uzyskał ze wszystkich przedmiotów części pisemnej i ustnej egzaminu ocenę conajmniej dostateczną.

§ 13.

(1) W razie złożenia egzaminu z wynikiem niedostatecznym, egzamin może być powtórzony po upływie terminu wyznaczonego przez komisję; termin ten nie może wynosić mniej niż jeden miesiąc.

(2) Egzamin powtórny powinien być złożony bądź w całości, bądź wyłącznie z przedmiotów, z których egzaminowany uzyskał oceny niedostateczne, zależnie od decyzji komisji egzaminacyjnej.

§ 14.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, w którym należy uwidocznić imiona i nazwiska członków komisji oraz kandydata, nazwę kolei (firmę przedsiębiorstwa), tematy części pisemnej egzaminu, ocenę z poszczególnych przedmiotów egzaminu, datę i ogólny wynik egzaminu, jak również decyzję co do ponownego składania egzaminu. Do protokółu dołącza się wypracowanie pisemne kandydata; protokół podpisuje przewodniczący i wszyscy członkowie komisji.

§ 15.

Protokóły egzaminacyjne i zaświadczenia lekarskie powinny być przechowywane w zarządzie kolei lub przedsiębiorstwa i okazywane właściwej dyrekcji okręgowej kolei państwowych na każde jej żądanie.

§ 16.

Koszty udziału przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych w miejscowych komisjach egzaminacyjnych, oraz koszty egzaminów, przeprowadzanych przez komisje, złożone wyłącznie z przedstawicieli dyrekcji okręgowej kolei państwowych, ponosi interesowany zarząd kolei lub przedsiębiorstwa. Na koszty te składa się taksa w wysokości 15 złotych od każdego kandydata oraz diety członków komisji, w razie ich wyjazdu poza siedzibę służbową.

§ 17.

(1) Programami egzaminów objęte są przepisy i instrukcje, wydane w drodze rozporządzeń Ministra Komunikacji powszechnie obowiązujących, oraz wydane i stosowane na podstawie wewnętrznego zarządzenia odnośnej kolei.

(2) Przy zgłaszaniu pracownika do egzaminu, zarządy kolei (przedsiębiorstwa) powinny zawiadomić przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, jakie wewnętrzne przepisy i instrukcje są stosowane na kolei oraz, na jego żądanie, powinny mu je dostarczyć.

§ 18.

Poniżej określa się okres służby przygotowawczej oraz zakres egzaminów na poszczególne stanowiska:

I. Egzamin na dróżnika przejazdowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po 6-miesięcznej pracy na kolei przy utrzymaniu nawierzchni i po 1-miesięcznej praktyce (pod nadzorem) w służbie dróżnika przejazdowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:
umiejętność czytania i pisania oraz znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;
b) ustnego:
1) umiejętność używania telefonu i środków do wzywania pomocy,
2) umiejętność postępowania w razie nieszczęśliwych wypadków (w zakresie służby dróżnika),
znajomość:
3) służbowego rozkładu jazdy pociągów,
4) instrukcji służbowej dla dróżnika,
5) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby dróżnika),
6) urządzeń sygnałowych i zaporowych oraz sposobu ich obsługiwania i utrzymania,
7) materjałów potrzebnych do utrzymania nawierzchni, narzędzi i sposobu ich użycia oraz ogólne pojęcie o budowie toru i robotach torowych.

II. Egzamin na torowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po dwuletniem zatrudnieniu przy budowie i utrzymaniu nawierzchni oraz po 3-miesięcznej praktyce (pod nadzorem) w służbie torowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:
umiejętność napisania raportu służbowego z zakresu służby torowego i znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;
b) ustnego:
znajomość:
1) budowy i utrzymania torów i rozjazdów,
2) instrukcyj służbowych dla torowych, dróżników i zwrotniczych,
3) służbowego rozkładu jazdy pociągów,
4) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby torowego),
5) sposobów zabezpieczenia ruchu pociągów na odcinkach toru, w czasie ich uszkodzenia,

6) metrycznego systemu miar i wag,

7) zasad postępowania w razie wypadku kolejowego i przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach, przed przybyciem lekarza,

8) przepisów o nadzorze nad przewodami telefonicznemi, a na kolejach o trakcji elektrycznej, nad przewodami roboczemi sieci elektrycznej (w zakresie służby torowego),

9) urządzeń sygnałowych i zaporowych, oraz sposobu ich obsługi i utrzymania (w zakresie służby torowego),

10) zasad utrzymania pasów przeciwpożarowych w lasach,

11) umiejętność używania telefonu.

III. Egzamin na nadzorcę drogowego.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni kandydaci — egzaminowani torowi, po najmniej 2-letniej służbie w charakterze torowego, a o ile posiadają niższe lub średnie wykształcenie techniczne—po przynajmniej 1-rocznem zatrudnieniu przy budowie i utrzymaniu nawierzchni, w czem pół roku próbnego zajęcia w służbie torowego.

Na kolejach o trakcji elektrycznej, prócz powyższych warunków, kandydaci powinni wykazać się przynajmniej półroczną praktyką w kolejowym warsztacie elektrotechnicznym.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

po jednym temacie z budowy i utrzymania nawierzchni,

b) ustnego:

znajomość:

1) instrukcyj służbowych dla nadzorcy drogowego, torowego, dróżnika przejazdowego i zwrotniczego,

2) budowy torowiska i nawierzchni oraz wszelkich urządzeń torowych (obrotnice, żórawie dźwigowe, wodne i t. p.),

3) typów nawierzchni i typów podkładów używanych na danej kolei.

4) robót przy budowie i utrzymaniu torów i rozjazdów (znajomość gruntowna),

5) narzędzi używanych przy robotach, o których mowa w p. 4),

6) robót budowlanych i materjałów stosowanych w budownictwie na kolejach, specjalnie przy budowie budynków i mostów,

7) konstrukcji budynków i mostów stosowanych na kolejach, umiejętność wykonywania mniejszych nowych robót budowlanych według planów i kosztorysów, robót przy utrzymaniu mostów, budynków, wodociągów, kanalizacji i t. p. (w zarysie),

8) narzędzi i urządzeń pomocniczych, używanych przy robotach,

9) przepisów przeciwpożarowych, sposobów zakładania i utrzymania pasów przeciwpożarowych w lasach,

10) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby nadzorcy drogowego),

11) ogólnych przepisów technicznych o budowie i eksploatacji kolei (w zakresie służby nadzorcy drogowego),

12) budowy i utrzymania sygnałów oraz urządzeń do zabezpieczenia ruchu,

13) przepisów o postępowaniu w razie wypadków kolejowych, przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza, oraz przepisów bezpieczeństwa,

14) ogólnych przepisów o budowie linij telefonicznych i obowiązujących postanowień Ministerstwa Poczt i Telegrafów co do używania tych linij, oraz na kolejach o trakcji elektrycznej — ogólnych przepisów o utrzymaniu górnej sieci elektrycznej.

IV. Egzamin na zwrotniczego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznem zatrudnieniu przy utrzymaniu nawierzchni, odbyciu 1-miesięcznej praktyki w warsztatach przy naprawie wagonów oraz 1-miesięcznej praktyki (pod nadzorem) w służbie zwrotniczego na zwrotnicach ręcznych.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego;

umiejętność napisania raportu służbowego z zakresu służby zwrotniczego i znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) służbowego rozkładu jazdy pociągów i umiejętność używania telefonu,

2) instrukcyj służbowych dla zwrotniczego, torowego i dróżnika oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby zwrotniczego),

3) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby zwrotniczego),

4) przeznaczenia, sposobu obsługi i utrzymania urządzeń sygnałowych i zaporowych,

5) sposobu utrzymania nawierzchni i urządzeń kolejowych, jak zwrotnic i ich zabezpieczenia, obrotnic, wag, żórawi i ich obsługi (w zarysie),

6) rodzajów i poszczególnych części wagonów, a w szczególności urządzeń do spinania, smarowania, hamowania wagonów i sposobu używania tych urządzeń,

7) zasad formowania pociągów i znajomość planu stacji, oraz umiejętność posiłkowania się planem stacji, na której kandydat pełni służbę,

8) umiejętność wykonywania pracy manewrowej,

9) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych oraz udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza.

V. Egzamin na hamulcowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznem zatrudnieniu przy utrzymaniu nawierzchni, odbyciu 1-miesięcznej praktyki w warsztatach przy naprawie wagonów, oraz 1-miesięcznej praktyki (pod nadzorem) w służbie hamulcowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność napisania raportu służbowego w zakresu służby hamulcowego oraz znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) służbowego rozkładu jazdy pociągów i umiejętność używania telefonu,

2) instrukcyj służbowych dla hamulcowego, zwrotniczego, dróżnika, oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby hamulcowego),

3) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby hamulcowego),

4) rodzajów i poszczególnych części wagonów i urządzeń do hamowania, spinania i smarowania wagonów, oraz sposobów używania tych urządzeń,

5) sposobu używania urządzeń stacyjnych, a mianowicie sygnałów, obrotnic, wag, przesuwnic, żórawi, zwrotnic,

6) urządzeń do ogrzewania i oświetlania wagonów i umiejętność ich obsługiwania,

7) planu stacji, zasad formowania pociągów, umiejętność posiłkowania się planem stacji, na której pełni służbę, oraz umiejętność wykonywania pracy manewrowej,

8) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych oraz udzielanie doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

9) wiadomości potrzebnych przy przeprowadzaniu rewizyj wagonów.

VI. Egzamin na konduktora.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po 1-rocznej służbie w charakterze hamulcowego, posiadający świadectwo złożonego egzaminu na hamulcowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby konduktora oraz znajomość rachunków w zakresie 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) instrukcyj służbowych dla konduktora, hamulcowego, zwrotniczego i dróżnika, oraz przepisów dla maszynisty (w zakresie służby konduktora),

2) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby konduktora),

3) zasad formowania pociągów,

4) wiadomości potrzebnych przy przeprowadzaniu rewizyj pociągów.

VII. Egzamin na zawiadowcę stacji.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznem zatrudnieniu na stacji i który był w tym czasie zajęty najmniej 6 miesięcy przy przyjmowaniu i wyprawianiu pociągów, a nadto odbył 14-dniową praktykę jako zwrotniczy.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:
1 temat z zakresu służby zawiadowcy stacji;
b) ustnego:
znajomość:
1) przepisów o budowie kolei (w zarysie) i o eksploatacji kolei,
2) przepisów ruchu i sygnalizacji,
3) instrukcyj dla zawiadowców stacyj, konduktorów, hamulcowych, zwrotniczych-dróżników przejazdowych, oraz przepisów dla maszynisty w zakresie służby zawiadowcy stacji.
4) przepisów o postępowaniu w razie wypadków kolejowych, przepisów bezpieczeństwa, przepisów o udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza, przepisów policyjnych i sanitarnych, przepisów o pożarnictwie oraz o dezynfekcji wagonów.

VIII. Egzamin na palacza parowozowego.

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat po conajmniej 1-rocznej pracy w charakterze robotnika, lub rzemieślnika w warsztatach, lub w parowozowni przy naprawie parowozów i po conajmniej 6-miesięcznem próbnem zatrudnieniu w charakterze palacza parowozowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:
1 temat z zakresu służby palacza parowozowego oraz znajomość rachunków z zakresu 4-ch działań liczbami całemi;
b) ustnego:
znajomość:
1) przepisów o bezpieczeństwie kotłów parowych (w zakresie służby palacza),
2) głównych urządzeń kotła i parowozu, oraz dopuszczalnego ciśnienia pary,
3) urządzeń parowozu, służących do opalania, zasilania wodą, smarowania i hamowania,
4) przepisów sygnalizacji i ruchu (w zakresie służby palacza),
5) instrukcji dla palacza,
6) instrukcji dla zwrotniczych (w zakresie służby maszynisty parowozowego),
7) umiejętność postępowania w wypadkach niedokładnego działania kotła, hamowania parowozu, zabezpieczenia parowozu od samoczynnego ruszenia z miejsca, zatrzymania parowozu będącego w ruchu, zabezpieczenia cylindrów parowych od uszkodzenia przez mróz i wodę, właściwego używania zasów i klap, regulujących dopływ powietrza, zasilania kotła wodą i oszczędnego opalania parowozu.
8) postępowania przy udzielaniu doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza.

Bezpośrednio przed powołaniem do egzaminu, kandydat powinien złożyć praktyczny egzamin ze służby palacza przed miejscowym pracownikiem, posiadającym prawo kierowania parowozem.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

IX. Egzamin na maszynistę parowozowego.

Do egzaminu może być dopuszczony egzaminowany palacz parowozowy, posiadający conajmniej świadectwo wyzwolenia na rzemieślnika metalowca, który odbył 36 miesięczną stałą służbę na parowozie w pociągach i na przetokach, oraz przejechał przynajmniej 40.000 klm. w charakterze palacza.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:
1 temat z zakresu służby maszynisty parowozowego oraz znajomość rachunków z zakresu 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;
b) ustnego:
znajomość:
1) poszczególnych typów parowozów, ich mocy oraz składowych części parowozu i ich działania,
2) materjałów używanych przy budowie i naprawie parowozów i sposobu ich używania (w zarysie),

3) umiejętność obsługi parowozu w czasie jazdy i postoju, tak w stanie gorącym jak i zimnym, postępowania w razie uszkodzenia parowozu w służbie oraz dokonywania doraźnych napraw, oszczędnego spalania kotła, smarowania parowozu oraz zasilania kotła wodą, używania poszczególnych typów hamulców, obsługi stacyj wodnych, obrotnic, przesuwnic i t. p. urządzeń mechanicznych,

4) postępowania w razie nieszczęśliwych wypadków kolejowych, przerw ruchu, udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

5) instrukcyj dla palacza, konduktora, hamulcowego, zwrotniczego i dróżnika przejazdowego (w zakresie służby maszynisty),

6) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby maszynisty),

7) wiadomości wymaganych przy wykonywaniu rewizyj wagonów.

Przed powołaniem do egzaminu kandydat powinien złożyć praktyczny egzamin, odbywając jazdę próbną pociągiem, pod nadzorem pracownika, posiadającego prawo kierowania parowozem.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

X. Egzamin na motorowego (maszynistę przy silnikach spalinowych i elektrycznych).

Do egzaminu może być dopuszczony kandydat, posiadający conajmniej świadectwo wyzwolenia na ślusarza i odbytą 4-miesięczną służbę przygotowawczą, z czego 2 miesiące zatrudnienia przy naprawie i utrzymaniu motorów, wagonów lub lokomotyw motorowych i 2 miesiące w charakterze pomocniczego motorowego.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

1 temat z zakresu służby maszynisty motorowego, oraz znajomość rachunków 4-ch działań liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi;

b) ustnego:

znajomość:

1) budowy i działania motorów oraz wagonów i lokomotyw motorowych, sposobu ich obsługi w czasie jazdy i na postoju, w szczególności sposobu obsługi urządzeń do hamowania, oświetlania, ogrzewania i smarowania, tudzież znajomość sposobu ładowania i utrzymania bateryj akumulatorowych,

2) przepisów o obsłudze motorów,

3) instrukcyj dla konduktorów, hamulcowych, zwrotniczych i dróżników przejazdowych (w zakresie służby maszynisty motorowego),

4) przepisów ruchu i sygnalizacji (w zakresie służby maszynisty motorowego),

5) umiejętność postępowania w razie wypadków kolejowych i udzielania doraźnej pomocy w nagłych wypadkach przed przybyciem lekarza,

6) wiadomości wymaganych przy wykonywaniu rewizyj wagonów.

Przed powołaniem do egzaminu, kandydat powinien złożyć egzamin praktyczny z obsługi lokomotywy lub wagonu motorowego, przed pracownikiem posiadającym świadectwo maszynisty motorowego.

Odpowiednie zaświadczenie powinno być dołączone do protokółu egzaminacyjnego.

CZĘŚĆ III.

Postanowienia końcowe i przejściowe.

§ 19.

Właściwe dyrekcje okręgowe kolei państwowych ustalą, którzy z pracowników, wymienieni w § 2, posiadający egzamin, złożony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązani są złożyć ponownie egzamin, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 20.

Dotychczasowi nieegzaminowani pracownicy, wymienieni w § 2, powinni złożyć egzamin na podstawie niniejszego rozporządzenia w przeciągu jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 21.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Załącznik do poz. 259, § 12 przepisów.

Komisja Egzaminacyjna......................

Świadectwo złożenia egzaminu.

P..., urodzony

dnia.. w ....

.... pracownik ....
(nazwa kolei)

.... poddał się dnia ....

egzaminowi na ....

w myśl postanowienia §........................... Rozporządzenia Ministra Komunikacji

z dnia..............................1935 r. w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. T. i Z. K. Nr.................... poz................) — i złożył ten

egzamin z wynikiem ....

......................dnia..............193... r.

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej:

1) ....

2) ....

3) ....

Pieczęć kolei
lub przedsiębiorstwa

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej:

....

II. ZARZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA.

Obwieszczenia.

Polskie Koleje Państwowe.

1) W sprawie zmiany nazwy stacji Ghyvelde na Francuskiej Kolei Północnej.

Francuska kolej Północna (Chemin de fer du Nord) powiadomiła, że z dniem 15 maja 1935 r. stacja Ghyvelde otrzymuje nazwę Bray — Dunes a punkt graniczny pod Ghyvelde nazwę punkt graniczny pod Bray — Dunes.

Nr. H. P. I. 16/2.

2) W sprawie wstrzymania przyjmowania do przewozu przesyłek z przeznaczeniem do st. Samsieczynek Bydgoskich kolei powiatowych.

Z powodu rozbiórki toru na odcinku Michalin — Samsieczynek Dyrekcja Bydgoskich kolei powiatowych wstrzymała z dniem 12 kwietnia 1935 r. przyjmowanie do przewozu przesyłek z przeznaczeniem do st. Samsieczynek Bydgoskich kolei powiatowych.

Minister Komunikacji powyższe zarządzenie zatwierdził w dniu 30. IV. 35 r.

Nr. R. T. XI. 284/1.

3) W sprawie kolejowego kursu walut zagranicznych.

Na podstawie § 49 Regulaminu przewozu (Dz. U. R. P. z r. 1931, Nr. 93, poz. 721) niniejszem obwieszcza się kolejowe kursy walut zagranicznych, według których przelicza się należności przewozowe, zaliczenia, opłaty dodatkowe lub inne opłaty, wyrażone w obcych walutach, a uiszczane w walucie krajowej (kursy przeliczenia), jak również według których przyjmuje się zapłatę w walucie obcej (kursy przyjmowania), mianowicie:

KOLEJOWY KURS WALUT ZAGRANICZNYCH.

(Obowiązuje od dnia 3 maja 1935 r., aż do odwołania).

Symbol waluty	1. Waluty obce (kursy przeliczenia):		2. Kursy złotego polskiego (kursy przyjmowania):		Symbol waluty
	Za 1 dolar złoty	8,92 zł	Za 100 złotych .	11,22 dolarów złotych	
0	Za 1 dolar St. Zjedn. Am. Półn. . .	5.35 zł	" " " .	19.15 dolarów St. Zjedn. Am. Półn.	0
1	Za 100 franków francuskich. . . .	35,20 zł	" " " .	565,00 franków belgijskich .	
	" " franków belgijskich	18 20 zł	" " " .	58,50 franków szwajcarskich	2
2	" " franków szwajcarskich . . .	173,50 zł	" " " .	100,00 guldenów gdańskich .	3
11	" " franków złotych	172,00 zł	" " " .	460,00 koron czeskich . .	4
3	" " guldenów gdańskich	100,00 zł	" " " .	1950,00 lei rumuńskich . . .	5
4	" " koron czeskich	22 20 zł	" " " .	232,00 lirów włoskich . .	6
12	" " koron duńskich	116,00 zł	" " " .	47,75 marek niemieckich .	7
12	" " koron norweskich	130 50 zł	" " " .	102,00 szylingów austrjackich	9
12	" " koron szwedzkich	134,00 zł	" " " .	58,20 franków złotych [1]. .	
5	" " lei rumuńskich.	5 40 zł	" " " .	840,00 dynarów jugosłowiańskich.	
6	" " lirów włoskich.	44,50 zł			
7	" " marek niemieckich	214,00 zł			
8	" " pengö węgierskich	120,00 zł			
9	" " szylingów austrjackich . .	101.00 zł			
	" " dynarów jugosłowiańskich .	12,40 zł			

[1]) Kurs ten nie ma zastosowania w komunikacji górnośląskiej—sąsiedzkiej.

Nr. F. D. IV. 126/19.

Dział nieurzędowy.

KOMUNIKAT

od Administracji Dziennika Taryf i Z. K.

Celem uniknięcia przerwy w dostawie Dziennika Taryf i Z. K. Administracja prosi o uregulowanie prenumeraty za kwartał II 1935 r.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Administracja Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4, telef. 8-26-28 (Konto czekowe P. K. O. Nr. 30 658).

Prenumerata wynosi kwartalnie: w Polsce — **10 zł**, w pozostałych krajach — **1.50 dolara złotego. Pojedyńczy** numer — **1 zł** *).

Zagranicą prenumeratę można uiszczać w urzędach czekowo-pocztowych na konto „Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie", pod następującemi numerami: Wien — Nr. B 79 500, Práha — Nr. 89 600, Paris — Nr. 60 012, Riga — Nr. 4030, Berlin — 11 000, przyczem na blankiecie wpłaty należy wpisać odnośny numer konta P. K. O., a na odwrotnej stronie odcinka — numer konta Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (30 658) oraz dokładny adres i nazwisko prenumeratora.

Cena ogłoszeń: za stronę — **100 zł**, ½ strony — **50 zł**, ¼ strony — **30 zł**, ⅛ strony — **20 zł**, 1/16 strony — **10 zł**, drobne — po **20 gr** za wyraz. Przy ogłoszeniach wielokrotnych — ze zniżką **20%**.

*) Sprzedaż oddzielnych numerów Dz. T. i Z. K. odbywa się w Administracji tegoż Dziennika oraz w składnicach taryfowych Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Tłoczono z polecenia Ministra Komunikacji w Drukarni Państwowej w Warszawie. 75784